

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Liliana Catan

Judecători

Ion Guzun

Victor Boico

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui:

Samoil Dumitru xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.09.2016 – 06.04.2017;

Instanța de apel: 10.05.2017 - 28.11.2017;

15.06.2018 – 23.04.2019;

Instanța de recurs: 20.02.2018 – 15.05.2018;

08.08.2019 – 23.10.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 06 aprilie 2017, a fost încetat procesul penal intentat în privința lui Dumitru Samoil în baza art. art.27, 145 alin.(1) Cod penal, din motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunii, dar constituie contravenția prevăzută de art.78 alin.(1) Cod contravențional, cu liberarea de răspundere contravențională, din motiv că a expirat termenul tragerii la răspundere contravențională.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, Dumitru Samoil a fost învinuit de către organul de urmărire penală, că la 21 iunie 2016, aproximativ ora 16.20, aflându-se în curtea domiciliului său din mun. xxxx, or. xxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în rezultatul unui conflict cu soția sa, Natalia Samoil, acționând cu intenție directă, i-a aplicat ultimei o lovitură cu un topor peste cap, cauzându-i leziuni corporale sub formă de excoriație la nivelul capului, nereușind să-și atingă scopul urmărit din cauză că martorul Valentina Miron, i-a luat toporul din mână.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dumitru Samoil să fie condamnat în baza art.art.27,145 alin. (1) Cod penal, la 10 ani închisoare.

Potrivit art.85 Cod penal, la pedeapsa stabilită a adăuga pedeapsa neexecută, aplicată prin sentința Judecătorei Ciocana din 24 februarie 2016 și a-i stabili pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile martorului ocular, neexistând temei de a le aprecia critic; instanța de judecată a examinat probele prezentate de acuzatorul de stat, însă, eronat a dat apreciere acestora în coraport cu circumstanțele cauzei, care în mod direct indică la vinovăția inculpatului.

Acuzarea a considerat sentința neîntemeiată, din motiv că din punct de vedere subiectiv, forma vinovăției pentru existența infracțiunii este „intenția”, iar fapta ce are ca scop lipsirea de viață a persoanei, nu poate fi încadrată în limitele contravenției prevăzute de art.78 Cod contravențional.

Împrejurarea că inculpatul a aplicat victimei, o lovitură cu toporul peste regiunea vitală a corpului (peste cap) cauzându-i excoriație la nivelul capului, constituie dovada că Dumitru Samoil a lovit cu intenție directă, adică a prevăzut și a urmărit rezultatul faptei sale, care nu a survenit din motivul că a fost curmat de către o persoană terță.

Potrivit jurisprudenței în cauzele penale similare, s-a statuat că intenția de a săvârși omorul se poate deduce din următoarele împrejurări de fapt: folosirea unor mijloace apte de a produce moartea, locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile ori asupra căreia s-a acționat numărul, intensitatea și repetabilitatea loviturilor ori a altor acte de violent exercitate asupra victimei, perseverența făptuitorului în exercitarea violențelor, natura relațiilor dintre făptuitor și victimă anterioare săvârșirii faptei, particularitățile victimei.

Totalitatea celor constatate urmează să convingă instanța dincolo de orice dubii rezonabile că inculpatul este culpabil în săvârșirea faptei de tentativă de omor, prin urmare acțiunile lui se încadrează în componența de infracțiune prevăzută de art.art.27, 145 alin.(1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constat în fapt că, Dumitru Samoil la 21 iunie 2016, aproximativ ora 16.20 aflându-se în curtea domiciliului său din mun. xxxx, or. xxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timpul conflictului cu soția sa, Natalia Samoil, i-a lovit ultimei capul cu un topor pe care îl ținea în mână, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2893 din 22 iunie 2016, vătămare neînsemnată.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță la adoptarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și astfel, just a ajuns la concluzia că, în acțiunile lui Dumitru Samoil lipsește componența de infracțiune prevăzută de art.27, 145 alin.(1) Cod penal și corect a încadrat acțiunile inculpatului în prevederile art.78 alin.(1) Cod contravențional.

Mai mult, prima instanță la calificarea acțiunilor comise de către inculpat, a dat o apreciere corectă circumstanțelor și în special declarațiilor părții vătămate Natalia Samoil, în raport cu probele scrise, cum ar fi raportul de expertiză medico-legală nr.2893 din 22 iulie 2016.

Instanța de apel a respins argumentul apelantului că, declarațiile inculpatului sunt contradictorii cu cele ale părții vătămate, or din conținutul declarațiilor părții vătămate și a inculpatului se confirmă doar existența unui incident între ei, la fel se confirmă folosirea unui instrument vulnerant, susceptibil să producă leziuni grave, cum este toporul, însă aceste declarații în coroborare cu raportul de expertiză medicolegală, resping integral actul de învinuire înaintat lui Dumitru Samoil.

La fel, instanța de apel, a reținut concluzia primei instanțe potrivit căreia, nu pot fi reținute argumentele acuzării referitor la faptul că Dumitru Samoil nu și-a atins scopul urmărit din cauza că martorul Valentina Miron, i-a luat toporul din mână, deoarece reieșind din declarațiile părții vătămate Natalia Samoil, inculpatul după ce a lovit-o la cap s-a speriat și a scăpat toporul la picioarele sale, fără a continua mersul acțiunilor violente în privința părții vătămate.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul acuzării, precum că inculpatul avea scopul de a o omorî pe Natalia Samoil, lovitura fiind aplicată cu intenție, deoarece în ședința de judecată nu au fost prezentate probe certe, pertinente și concludente, care să demonstreze cu certitudine intenția comiterii unui omor din partea inculpatului, care după comiterea acestei acțiuni, nu a continuat să o atace, după care a predat benevol toporul lui Valentina Miron, fără a comite alte acțiuni cu acest topor.

Cu trimitere la prevederile art.328 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel a indicat că, nu poate fi reținut ca plauzibil argumentul apelantului precum că declarațiile părții vătămate și a martorului ocular sunt în coroborare perfectă și nu există nici temei de a le aprecia critic, or, declarațiile martorului Miron Valentina nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare odată ce acuzarea a renunțat la această probă.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prima instanță justificat a încetat procesul contravențional în baza art.30 Cod contravențional, deoarece potrivit acestor prevederi, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 12 luni, contravenția fiind săvârșită de către inculpat la data de 21 iunie 2016, iar sentința a fost pronunțată la 06 aprilie 2017, adică după expirarea termenului de prescripție.

5. Procurorul, în temeiul pct.6), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, declarațiile schimbate ale părții vătămate în instanța de apel urmează a fi apreciate critic și reținute ca probe cele date la urmărirea penală, deoarece ultimele coroborează cu celelalte probele din dosar.

În opinia acuzării vinovăția inculpatului în săvârșirea tentativei de omor se confirmă și prin declarațiile martorului Valentina Miron (f.d.11,12); raportul de expertiză medico-legală nr.2893 din 22 iunie 2016 (f.d.18); raportul de expertiză medico-legală nr.441 din 08 iulie 2016 (f.d.26-28).

Astfel, împrejurarea că inculpatul a aplicat victimei, o lovitură cu toporul peste regiunea vitală a corpului (peste cap) cauzându-i excoriație la nivelul capului, constituie dovada că Dumitru Samoil a lovit cu intenție directă, adică a prevăzut și a urmărit rezultatul faptei sale, care nu a survenit din motivul că a fost curmat de către o persoană terță.

Susține recurentul că, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, „*inter alia*”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cauza *Brumărescu c. României*, 28 octombrie 1999)”.

În aceeași ordine de idei, potrivit jurisprudenței în cauzele penale similare, s-a statuat că intenția de a săvârși omorul se poate deduce din următoarele împrejurări de fapt: folosirea unor mijloace apte de a produce moartea, locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile ori asupra căreia s-a acționat, numărul, intensitatea și repetabilitatea loviturilor ori a altor acte de violență exercitate asupra victimei, perseverența făptuitorului în exercitarea violențelor, natura relațiilor dintre făptuitor și victimă anterioare săvârșirii faptei, particularitățile victimei.

Totodată, urmează de menționat că, prin art.7 Cod penal este stabilit că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Raportând prevederile legale citate supra la caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de Dumitru Samoil se impunea calificarea acțiunilor acestuia ca tentativă de omor ținând cont de faptul că, dânsul a săvârșit o infracțiune cu utilizarea unui obiect periculos (toporul), ce poate provoca moartea, creând astfel un pericol real nu doar pentru integritatea corporală și sănătatea victimei, ci și pentru viața acesteia, valoarea primordială în cadrul unei societăți.

Pericolul creat pentru victimă nu a fost doar consecința unei amenințări, dar rezultatul nemijlocit al unor acțiuni intenționate cu un obiect periculos și cu consecințe reale pentru integritatea corporală și viața părții vătămate Natalia Samoil - vătămare neînsemnată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 mai 2018, recursul ordinar a fost admis, casată decizia recurată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1 În motivarea soluției sale instanța de recurs a reținut că, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept procedural penal, deoarece, potrivit descriptivului

deciziei, aceasta face trimitere la declarațiile inculpatului, părții vătămate și raportului de expertiză medico-legală nr.2893 din 22 iulie 2016, concluzionând că acestea nu confirmă vinovăția lui Dumitru Samoil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(1) Cod penal, dar confirmă vinovăția în comiterea contravenției prevăzute de art.78 alin.(1) Cod contravențional, însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei și concludenței acestora, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 28 noiembrie 2017 (f.d.216-219), partea vătămată Natalia Samoil nu a fost audiată în instanța de apel și nici declarațiile depuse de aceasta în prima instanță nu au fost verificate, însă instanța în decizia sa face trimitere la declarațiile acesteia ca fiind audiată în instanța de apel.

Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Astfel, concluziile instanței de apel poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

La fel, instanța de recurs a reținut că decizia instanței de apel este motivată superficial, or, motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul a constatat că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, „*decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La o nouă rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să

corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale, ținând cont de motivele expuse în decizie.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2018, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

7.1 Colegiul penal a reținut că, la adoptarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și astfel, just a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Samoil Dumitru lipsește componenta de infracțiune prevăzută de art.27, 145 alin.(1) Cod penal și corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.78 alin.(1) Cod contravențional.

Probele de învinuire la care se face trimitere în apelurile declarate, prima instanță le-a dat o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind în coroborare cu celelalte probe și nu a fost stabilit că faptele infracționale incriminate inculpatului ar fi fost săvârșite de el.

La fel, instanța de apel a reținut că atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în prima instanță și cea de apel, partea acuzării nu a prezentat nici o probă, precum că anume inculpatul ar fi comis infracțiunea ce i se incriminează.

Instanța de fond a statuat just că făptuitorul nu poate fi supus răspunderii penale în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, dacă a renunțat, benevol și definitiv, să ducă până la capăt activitatea infracțională. În același timp, cel care a renunțat de bunăvoie la ducerea până la capăt a infracțiunii de omor intenționat este supus răspunderii penale numai în cazul în care fapta săvârșită conține o altă infracțiune consumată.

Colegiul penal a reținut că partea acuzării nu a prezentat instanței nici o probă care ar confirma învinuirea adusă inculpatului precum că, intenționat i-a aplicat ultimei o lovitură cu un topor peste cap, avea scopul de a o omorî, cu toporul pe Samoil Natalia, însă scopul criminal nu a fost atins din motivul că acțiunile acestuia au fost curmate de către persoane din apropiere, nereușind să-și atingă scopul urmărit din cauză că martorul Valentina Miron, i-a luat toporul din mână.

Astfel, procurorul nu a prezentat nici a probă care ar demonstra că inculpatul nu și-a dus intențiile până la capăt de omor al părții vătămate, deoarece acțiunile inculpatului au fost curmate de către alte persoane, care sunt aceste persoane, or, acuzarea nu a prezentat și a susținut proba cu martorul Valentina Miron.

Ce ține de declarațiile martorului Valentina Miron, instanța de apel a reținut că atât în cadrul instanței de fond cât și apel, acuzatorul de stat a renunțat la audierea acestui martor, respectiv renunțând la această probă.

În acest sens, nu a fost reținut ca plauzibil argumentul apelantului precum că declarațiile părții vătămate și a martorului ocular sunt în coroborare perfectă și nu există nici un temei de a le aprecia critic, or, declarațiile martorului Miron Valentina nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare odată ce acuzarea a renunțat la această probă.

Instanța de judecată a constatat că în acțiunile inculpatului, incriminate prin

rechizitoriu, nu sunt întrunite elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art.27, 145 alin. (1) Cod penal (*lipsește latura subiectivă (lipsa intenției directe) și obiectivă*), or, ținând cont de explicațiile din Hotărârea Plenului CSJ „*Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor*” nr.II din 24.12.2012 (pct.4), tentativa de omor poate fi o tentativă întreruptă (neterminată), dacă subiectul nu a putut să-și continue fapta, intervenind anumiți factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe activitatea infracțională.

În alte cazuri, tentativa de omor poate fi o tentativă perfectă (terminată), atunci când făptuitorul depune toate eforturile pe care le consideră necesare pentru lipsirea de viață a victimei și care în realitate au fost necesare pentru aceasta, fără ca fapta să-și fi produs efectul. Făptuitorul nu poate fi supus răspunderii penale în baza art. 145 Cod penal, dacă a renunțat, benevol și definitiv, să ducă până la capăt activitatea infracțională. În același timp, cel care a renunțat de bună voie la ducerea până la capăt a infracțiunii de omor intenționat este supus răspunderii penale numai în cazul în care fapta săvârșită conține o altă infracțiune consumată (*de exemplu, infracțiunea prevăzută la art.151, 152 sau altele din Codul penal*).

Totodată, nu au fost reținute argumentele acuzării referitor la faptul că Samoil Dumitru nu și-a atins scopul urmărit din cauza că martorul Miron Valentina, i-a luat toporul din mână, deoarece reieșind din declarațiile părții vătămate, Samoil Natalia, inculpatul după ce a lovit-o la cap s-a speriat și a scăpat toporul la picioarele sale, fără a continua mersul acțiunilor violente în privința părții vătămate.

De asemenea, Colegiul penal a menționat, că potrivit raportului de expertiză psihiatrică-legală ambulatorie nr.739 a-2016 din 22 august 2016, Samoil Natalia la momentul săvârșirii faptei nu prezenta careva tulburări psihice, putea corect recepționa evenimentele ce aveau loc cu ea, le putea percepe, înțelegea caracterul și semnificația lor. Tot în cadrul aceluiași raport este enunțat că, reieșind din gradul de dezvoltare intelectuală a expertizatei, structura personalității și împrejurările cazului, se denotă deplina capacitate de a percepe just împrejurările importante pentru cauza penală a le analiza și reproduce adecvat.

Lipsește și motivul pentru care acțiunile inculpatului ar putea fi calificate ca tentativă de omor, ținând cont și de faptul că inculpatul Samoil Dumitru, și partea vătămată Samoil Natalia, până la incident nu s-au aflat în relații ostile, conflictul între cei doi izbucnind spontan, în mare parte acțiunile și comportamentul inculpatului fiind determinat de însuși comportamentul părții vătămate, iar concluzia procurorului că inculpatul nu și-a dus până la sfârșit acțiunile sale, precum că ar fi fost curmate de careva persoane, este formală și pur declarativă, or, aceasta nefiind demonstrat prin careva probe concludente și pertinente.

În contextul celor expuse, prin cumulul probelor cercetate în privința inculpatului, Samoil Dumitru, în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare faptul că acesta ar fi comis acest episod, prin urmare, Samoil Dumitru nu poate fi supus

răspunderii penale pentru fapta dată, astfel acțiunile sale fiind corect reîncadrate în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța de apel a reținut că prima instanță justificat a încetat procesul contravențional a inculpatului în baza art. 30 Cod contravențional, deoarece în baza acestor prevederi, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 12 luni, astfel contravenția a fost săvârșită de către acesta la 21 iunie 2016, iar la momentul pronunțării sentinței, la 6 aprilie 2017, adică după expirarea termenului de prescripție.

Analizând situația de fapt și raportând-o la temeiurile de drept aplicabile cazului examinat, Colegiului penal a ajuns la concluzia că procesul lui Samoil Dumitru în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional întemeiat a fost încetat, pe motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

8. Împotriva deciziei procurorul declară recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică că:

- hotărârea instanței de apel este neîntemeiată în partea ce ține de recalificarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 27, 145 alin. (1) Cod penal în contravenția prevăzută de art. 78 Cod contravențional, urmând să fie casată;

- declarațiile părții vătămate de la urmărirea penală coroborează cu declarațiile martorului ocular Miron Valentin, neexistând temei de a le aprecia critic, iar instanța de judecată a examinat probele prezentate de acuzatorul de stat, dând o apreciere subiectivă în coraport cu circumstanțele cauzei, care în mod direct confirmă vinovăția inculpatului;

- instanța urma să atragă atenția că, mijloacele aplicate de Samoil Dumitru prezintă un real pericol pentru viața sau sănătatea părții vătămate, făptuitorul trebuia să conștientizeze pericolozitatea mijloacelor aplicate – toporul, iar prin aplicarea loviturii cu un obiect extrem de periculos, s-a demonstrat intenția de lipsire de viață a victimei vizate;

- fără a efectua o verificare multilaterală și obiectivă a probelor prezentate de partea acuzării în sprijinul învinuirii și circumstanțelor de fapt ale cauzei, invocate în cererea de apel, instanța de judecată a tras o concluzie pripită privind reîncadrarea acțiunilor lui Samoil Dumitru în baza art. 78 Cod contravențional.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat se constată că, procurorul critică decizia sub aspectul pct.6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, indicând că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii*, însă, recurentul nu desfășoară aplicabilitatea acestor temeiuri în raport cu speța supusă judecării și nu oferă o argumentare detaliată a incidenței acestora asupra cauzei, ceea ce ne vorbește despre formalismul cererii de recurs.

Cu toate acestea, Colegiul analizând decizia atacată, conchide că nici un temei prevăzut de norma menționată, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Distinct de aceste considerente, Colegiul atestă că recurentul critică decizia instanței de apel și sub aspectul încadrării juridice greșite a acțiunilor inculpatului, temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

În esență, acuzatorul invocă că instanța de fond și cea de apel nu au apreciat la justa valoare probele administrate în cauza deferită judecării, ajungând neîntemeiat la concluzia privind încetarea procesului penal în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, pe motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii, recunoscându-l vinovat pe Samoil Dumitru de comiterea contravenției prevăzute la art. 78 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele recurentului, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind menținerea soluției instanței de fond, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată, fiind în situația rejudecării cauzei în urma deciziei instanței de recurs din 15.05.2018, respectând și prevederile art. 436 Cod de procedură penală.

Deci, făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel corect și-a motivat soluția de respingere a argumentelor invocate de procuror în acest sens.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate

cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acușării, audiind pe viu partea vătămată și inculpatul, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Samoil Dumitru, de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 Cod contravențional, să fie una legală și întemeiată.

Subsidiar, Colegiul reține că, după o sentință prin care au fost recalificate acțiunile lui Samoil Dumitru și încetat procesul penal, avându-se la bază cumulul de probe administrat la cauza penală, odată cu cererea de recurs și apel procurorul nu a prezentat careva probe suplimentare întru confirmarea vinovăției inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, iar în ce privește unicul martor, Miron Valentina, acuzatorul de stat a renunțat de a fi audiată, renunțând de la această probă și respectiv, declarațiile acesteia nu mai pot fi puse la baza unei condamnări, or, o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri și fără a avea o bază probantă.

Astfel, în opinia Colegiului penal criticele recurentului referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt privind aprecierea greșită a probelor care de fapt dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate prin actul de sesizare a instanței, nu este incident în cazul supus judecării, din motivul că instanța de fond, cât și cea de apel au făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect nevinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

Nu în ultimul rând, Colegiul penal mai reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârilor atacate, nu s-au stabilit.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind argumentată și întemeiată.

În virtutea considerentelor expuse constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel în privința inculpatului Samoil Dumitru, nefiind identificate de instanța de recurs prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 6) și 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către procuror, ceea ce duce la inadmisibilitatea recursului ordinar declarat.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui Samoil Dumitru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi publicată la 15 noiembrie 2019.

Președinte:

Liliana Catan

Judecători:

Ion Guzun

Victor Boico